

<i>preek</i>	6 maart 2022
<i>serie</i>	Alles komt goed?!
<i>thema</i>	Alles loslaten
<i>tekst</i>	Lucas 4:4 <i>De mens leeft niet van brood alleen, maar van elk woord dat komt van God</i>
liturgie:	
<i>gesproken votum, groet, amen</i>	Lied na coronatijd (Nu wij hier weer samen zijn; AMVMVA; woorden: Piet Bijl; melodie: LvdK Gezang 328)
<i>gebed</i>	
<i>kindermoment</i>	kinderlied: ELB 448 (Je hoeft niet bang te zijn)
<i>preek deel 1</i>	
<i>lezen Lucas 4:1-13</i>	
<i>preek deel 2</i>	Opwekking 811 (Was mij witter dan sneeuw; Psalm 51 TPP)
<i>gebedspunten en collecte</i>	DNP Psalm 55:1,2,3 (Luister, mijn God, naar mijn gebeden)
<i>gebed</i>	Kerkboek 177 (Heer, U bent mijn leven; met tegenstem)
<i>zegen, gesproken amen</i>	

kindermoment

Het is oorlog in Oekraïne. Oorlog is vreselijk: je dorp of je stad wordt aangevallen; het huis waarin je woont, wordt kapot geschoten; je moet vluchten. Soldaten proberen de aanvallers tegen te houden. Ze zijn misschien wel heel bang maar toch slaan ze niet op de vlucht. Hoe komt dat? Ze houden van hun land, ze ondersteunen elkaar en van sommigen weet ik dat ze vertrouwen op God.

Vorige week heb ik hier in de kerk iets verteld van het Romeinse leger. Als dat leger ging vechten, hadden ze allemaal een groot schild. Achter dat schild waren ze veilig. Waren ze nooit bang? Natuurlijk wel! Maar ze hielpen elkaar, en ze vertrouwden op elkaar.

Ook als christenen kunnen we elkaar helpen. Ben je nooit bang? Natuurlijk ben je wel eens bang! Maar we zijn samen! en we weten dat God voor ons zorgt.

Daarover zingen we nu samen: *Je hoeft niet bang te zijn.*

preek deel 1

“Alles komt goed?!”

Dat is de titel van de veertigdagentijdkalender van de PKN.

Deze kalender is afgelopen woensdag gestart. Heb je hem al gebruikt? Dat hoop ik! Je kunt het bijbelgedeelte lezen; de overdenking lezen; eventueel ook de opdracht uitvoeren die eronder staat ... Mooi om mee te doen!

Maar klopt die titel?

Komt alles *echt* goed, bijvoorbeeld met corona? Het lijkt dat het nu in de rijkere landen redelijk onder controle is. Maar misschien springt er binnenkort weer één of ander virus over van dier op mens, weer zo'n virus dat over de wereld raast en alles lamlegt ...

Komt alles *echt* goed, bijvoorbeeld als je aan het klimaat denkt? Het weer wordt steeds extremer. Kunnen we daar met z'n allen nog verandering in brengen? Of is het te laat?

Komt alles *echt* goed, bijvoorbeeld als je aan de oorlog in Oekraïne denkt? Heel veel mensen staan verslagen bij de puinhopen van hun huis, hun dorp, hun stad ... Komt het voor hen ooit weer goed? En welke gevolgen heeft deze oorlog voor ons? Belanden we met z'n allen in een derde wereldoorlog? met inzet van nucleaire wapens?

Er gebeurt zo veel dat heftig is en bedreigend is. Dan klinkt het wel erg goedkoop om te zeggen: “Alles komt goed”.

Gelukkig staat achter de titel een vraagteken en een uitroepteken.

Daarin zie je de worsteling met het leven, met alles wat fout gaat, met alles wat pijn doet, met alles waar je boos over wordt, met alles wat je niet snapt. Dat is het vraagteken achter de titel.

Maar daarin zie je ook de blik omhoog: God, U hebt beloofd dat alles goed komt! De kalender eindigt bij Pasen: Jezus bleef niet in zijn graf liggen maar Hij is opgestaan en Hij leeft! En wij mogen met Hem leven! Dat is het uitroepteken achter de titel.

Komt alles goed? Soms kan ik dat niet geloven omdat ik zoveel zie wat fout gaat. Maar dan komt God om me te herinneren aan Jezus die de dood heeft overwonnen. Ik weet zeker: Alles komt goed!

We lezen nu het bijbelgedeelte van vandaag: Lucas 4:1-13.

preek deel 2

Veertig dagen zonder eten is verschrikkelijk.

Ik las ergens dat de gemiddelde mens na veertig dagen zonder eten overlijdt. Je lichaam eet namelijk zichzelf op. Al je spieren gaan eraan, ook je hartspier. Een enkeling houdt het zo'n zeventig dagen vol zonder eten. Maar gemiddeld is het na veertig dagen afgelopen met iemand die niets eet.

Ik vond het heftig om dat te lezen, want ik beseft dat Jezus het werkelijk veertig dagen heeft volgehouden om niet te eten.

Na veertig dagen zonder eten is Jezus kapot.

Hij is een gezonde dertiger, maar na veertig dagen vasten doet alles Hem pijn en is zijn kracht verdwenen. Elke dag opnieuw beseft Hij dat de heilige Geest Hem in deze vreselijke situatie had gebracht. Elke dag opnieuw koos Hij ervoor om die leiding door de heilige Geest te aanvaarden. Voortdurend was Hij in gebed, steeds geconcentreerd op zijn Vader in de hemel. Elke dag opnieuw overdacht Hij de zonden van zijn mensen en wilde Hij voor hen boete doen. Hij smeekte om genade voor al Gods kinderen. Maar het viel Hem steeds zwaarder. Misschien meende Hij soms met zijn koortsige ogen een broodje te zien maar steeds was het een steen die op een broodje leek. Op den duur is Hij kapot.

En dan komt de duivel om Hem de genadeslag toe te brengen.

'Jij bent toch de Zoon van God? En God houdt toch zoveel van je? Dan gunt Hij je toch echt wel wat eten. Kijk eens naar die steen! Je zou zweren dat het een broodje is en je zou er zo in happen. Maak er gerust een broodje van dan kun je eindelijk weer eten! Doe het maar! Je kunt het! Spreek maar! Pak maar! Hap maar! Eindelijk! Lekker!'

Da's typisch de duivel.

Als je hem hoort praten, zou je hem zomaar gelijk geven. God wil toch zeker niet dat zijn Zoon nu al een eenzame dood sterft in de woestijn? Het is toch zeker de bedoeling dat Jezus leeft! dat Hij aan het werk kan! dat Hij aan alle mensen kan vertellen van Gods zorgzame liefde! dat Hij die liefde kan demonstreren door zieke mensen beter te maken en door eenzame mensen terug te brengen in de gemeenschap en door zelfs een paar gestorven mensen terug te halen uit de dood! Dat zijn allemaal hele goeie redenen voor Jezus om in actie te komen en eindelijk te zorgen voor eten voor zichzelf.

Maar Jezus weert de genadeslag af.

Hij herinnert zich de oude verhalen over Israël in de woestijn. Ze vonden het vreselijk moeilijk om in de woestijn te zijn en daar kan Hij zich alles bij voorstellen want Hij heeft honger. Maar Hij weet hoe ze in de woestijn aan eten kwamen. God gaf hun elke dag manna. Zo wilde Hij hun leren dat ze voor hun totale leven van God afhankelijk waren (niet alleen in de woestijn maar ook later, in het goede land waar God hen heen

gebracht had). Als God spreekt, is er eten. Je bestaan hangt niet af van dat eten maar van God die spreekt en die dat eten geeft. Dat is wat Jezus zegt tegen de duivel. Hij herinnert aan wat in Deuteronomium 8 geschreven staat.

De mens leeft niet van brood alleen, maar van elk woord dat komt van God.

Ik zit me af te vragen wat dit voor ons vandaag betekent.

Het eerste dat bij me opkomt, dat is: wat is Jezus toch een geweldig iemand!

Hij heeft het dan toch maar gedaan! veertig dagen niet eten! veertig dagen bidden! veertig dagen lang boete doen! in z'n eentje! voor heel veel mensen! ook voor jou en voor mij! voor elk moment dat we God vergeten! dat we onze naaste aan z'n lot overlaten! dat we vergeten om voor onszelf te zorgen!

Jezus heeft voor ons, in onze plaats, boete gedaan. Geweldig!

Maar vervolgens bedenk ik ook: misschien moeten wij ook eens wat!

En dan vind ik het lastig worden. In de veertigdagentijd kalender wordt de vraag gesteld: "Durf je het aan om alles los te laten en je veertig dagen op God te richten?" Dat vind ik heel moeilijk.

Wat moet ik dan loslaten? Moet ik m'n spullen loslaten? Moet ik alles waar ik van geniet loslaten? Sport? Social media? Gezin? Kleinkinderen? Eten?

En ook: hoe doe ik dat: me veertig dagen op God richten? Richt ik me dan nu *niet* op God? Doe ik het nu fout? Moet ik het anders gaan doen? bewuster? intensiever? met meer overgave?

Gelukkig geeft de kalender wat tips: "schrijf op waar je je tijd mee vult". Voor mij persoonlijk vind ik dat wel een mooie tip. Er staan meer tips op de kalender. Kijk maar welke tip bij jou past. Misschien helpt je dat in deze veertigdagentijd. Misschien kunnen we zo oefenen in het leven als afhankelijk kind. Dat we voortdurend beseffen: God moet me alles geven! ik krijg het van God! eten, drinken, succes, vrede binnen de familie, vrede in de kerk, vrede tussen de mensen, een goeie oplossing voor het milieu, alles krijg ik van God! ik moet het niet buiten God om zien te bemachtigen!

Ik nodig je uit om hierover met elkaar in gesprek te gaan en hierover ook samen te bidden.